

Fn.310.1.2024.UL

INTERPRETACJA PRAWA PODATKOWEGO

Wójt Gminy Suwałki działając na podstawie art. 14j §1 i art. 14 c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 roku Ordynacja podatkowa (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 2383 z późn. zm.) po rozpatrzeniu wniosku z dnia 18 stycznia 2024 r. o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie podatku od nieruchomości

postanawia

uznać stanowisko Wnioskodawcy wyrażone we wniosku za prawidłowe.

UZASADNIENIE

Dnia 25 stycznia 2024 roku do Wójta Gminy Suwałki wpłynął wniosek z dnia 18 stycznia 2024 r. o wydanie interpretacji indywidualnej w zakresie podatku od nieruchomości dotyczący opodatkowania stacji ładowania pojazdów elektrycznych.

W przedmiotowym wniosku zostało przedstawione następujące zdarzenie przyszłe:

Wnioskodawca w przyszłości zamierza rozszerzyć zakres prowadzonej działalności poprzez działalność związaną ze stacjami ładowania pojazdów elektrycznych, o których mowa w art. 2 pkt 27 ustawy z 11 stycznia 2018 r. o elektryczności i paliwach alternatywnych (t.j. Dz.U. z 2023, poz. 875).

Stacje ładowania pojazdów Spółka planuje lokalizować zarówno na gruntach stanowiących jej własność, jak również na gruntach stanowiących własność partnerów biznesowych, które to grunty będą przedmiotem umów dzierżawy. Wnioskodawca planuje rozszerzyć zakres prowadzonej działalności wyłącznie o stacje ładowania pojazdów:

- a) posadowione na fundamencie prefabrykowanym, dedykowanym do konkretnego modelu stacji;

- b) przymocowane do powierzchni w postaci betonowej czy żelbetonowej płyty parkingowej, jak również do fundamentowej lub stropowej płyty garażu wielostanowiskowego.

Stacje ładowania będą mocowane do ww. fundamentu/powierzchni szpilkami fundamentowymi, na które po posadowieniu (wstawieniu w otwory montażowe stacji) zostaną nałożone nakrętki.

Stacja ładowania pojazdów będzie spełniać warunki techniczne określone w ustawie z 11 stycznia 2018 r. o elektryczności i paliwach alternatywnych (t.j. Dz.U. z 2023, poz. 875) oraz rozporządzeniu Ministra Energii z dnia 26 czerwca 2019 r. w sprawie wymagań technicznych dla stacji ładowania i punktów ładowania stanowiących element infrastruktury ładowania drogowego transportu publicznego (Dz.U. z 2019 r., poz. 1316). Stacja ładowania pojazdów składać się będzie przede wszystkim z urządzenia technicznego, przewodów do ładowania pojazdów i ewentualnego fundamentu prefabrykowanego. W skład stacji wchodzić będą przede wszystkim następujące elementy techniczne :

- gniazdo ładowania AC,
- dotykowy wyświetlacz,
- przewody,
- czytnik RFID (RFID to technologia, która wykorzystuje fale radiowe do przesyłania danych oraz zasilania elektrycznego układu stanowiącego etykietę obiektu przez czytnik, w celu identyfikacji obiektu),
- obudowa ładowarki z blachy (ściany osłonowe, drzwi, dach urządzenia),
- w środku urządzenia - część energoelektroniki i rozdzielczo-zabezpieczeniowa,
- celem zapewnienia zasilania w stacji ładowania - przewody zasilające, przechodzące poprzez fundament/ powierzchnię pod stacją ładowania.

Moc przyłączeniowa stacji wynosić będzie odpowiednio 60 kW/120 kW/180 kW. W zależności od wybranej konfiguracji konkretna stacja ładowania może być przeznaczona do ładowania pojazdów elektrycznych wyposażonych w złącze ładowania Combo-2 (Type2/mode4), Combo-2 HPC (Type2/mode4), CHAdeMO, gniazdo AC (Type2/Mode3). Planowany przez Spółkę model stacji ładowania umożliwi w dowolnym momencie przeniesienie jej do innej lokalizacji bez uszkodzenia płyty fundamentowej/powierzchni (np. z wykorzystaniem wózka widłowego).

W związku z powyższym we wniosku Strona zawarła następujące pytanie:

Czy stacja ładowania pojazdów elektrycznych będzie podlegała opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości?

Przedstawiając własne stanowisko Wnioskodawca wskazał, iż stacja ładowania pojazdów elektrycznych nie będzie podlegała opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości (z wyłączeniem ewentualnego fundamentu bądź podobnej powierzchni opisanej w zdarzeniu przyszłym).

Uzasadniając swoje stanowisko Wnioskodawca wyjaśnił, że zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2023 r., poz. 70 z późn. zm.) przedmiot opodatkowania stanowią:

- 1) grunty;
- 2) budynki lub ich części;
- 3) budowle lub części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej.

Wyjaśniając znaczenie powyższych pojęć, Wnioskodawca przywołał definicje zawarte w w/w ustawie, a mianowicie:

- 1) budynek - obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach;
- 2) budowla - obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem;

Natomiast zgodnie z ustawą z dnia 7 lipca 1994 r. Prawo budowlane (t.j. Dz.U. z 2023 r., poz. 682):

- przez obiekt budowlany rozumie się budynek, budowlę bądź obiekt małej architektury, wraz z instalacjami zapewniającymi możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, wzniesiony z użyciem wyrobów budowlanych.;

- przez budynek rozumie się taki obiekt budowlany, który jest trwale związany z gruntem, wydzielony z przestrzeni za pomocą przegród budowlanych oraz posiada fundamenty i dach;

- przez budowlę rozumie się każdy obiekt budowlany niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, jak: obiekty liniowe, lotniska, mosty, wiadukty, estakady, tunele, przepusty, sieci techniczne, wolno stojące maszty antenowe, wolno stojące trwale związane z gruntem tablice reklamowe i urządzenia reklamowe, budowle ziemne, obronne (fortyfikacje), ochronne, hydrotechniczne, zbiorniki, wolno stojące instalacje przemysłowe lub urządzenia techniczne, oczyszczalnie ścieków, składowiska odpadów, stacje uzdatniania wody, konstrukcje oporowe, nadziemne i podziemne przejścia dla pieszych, sieci uzbrojenia terenu, budowle sportowe, cmentarze, pomniki, a także części budowlane urządzeń technicznych

(kotłów, pieców przemysłowych, elektrowni jądrowych, elektrowni wiatrowych, morskich turbin wiatrowych i innych urządzeń) oraz fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową.

Podsumowując powyższą treść przytoczonych przepisów ustawy Prawo budowlane oraz ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, Wnioskodawca wskazał, że za budowlę objętą podatkiem od nieruchomości uznaje się taki obiekt budowlany, który:

- jest obiektem budowlanym wzniesionym z użyciem wyrobów budowlanych oraz nie jest budynkiem lub obiektem małej architektury, albo

- jest urządzeniem budowlanym w rozumieniu przepisów ustawy Prawo Budowlane oraz zapewnia użytkowanie danego obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

Odnosnie stacji ładowania pojazdów elektrycznych Wnioskodawca przyjmuje się, że są to obiekty budowlane wzniesione z użyciem wyrobów budowlanych w rozumieniu ustawy Prawo Budowlane poprzez przymocowanie urządzenia technicznego do fundamentu, które nie mają cech budynku jak również obiektu małej architektury. Dodatkowo analizując czy przedmiotowe stacje stanowią budowlę Wnioskodawca sformułował następujące wnioski:

- ustawodawca nie wymienił wprost stacji ładowania pojazdów elektrycznych w definicji budowli w art. 3 pkt 3 jak również w załącznikach do tej ustawy, co przede wszystkim spełnia przesłankę wskazaną w wyroku Trybunału Konstytucyjnego z dnia 13 września 2011 r. sygn.. P 33/09, mówiącą, iż "jedynie budowle wymienione *expressis verbis* w art. 3 pkt 3 ustawy Prawo budowlane, w innych przepisach tej ustawy lub w załącznikach do niej. Tym samym stacje ładowania nie zostały uznane za budowle.

- stacje ładowania nie będą stanowiły również wolno stojących urządzeń technicznych, gdyż musiałyby nie być połączone przestrzennie z żadnym obiektem budowlanym, zarówno budynkiem jak i budowlą np. fundamentem a w opisanym zdarzeniu przyszłym jednoznacznie podkreślono, że stacje ładowania będą połączone z fundamentem.

- biorąc pod uwagę, że ustawodawca za budowlę uważa części budowlane urządzeń technicznych czy też fundamenty pod maszyny i urządzenia, jako odrębne pod względem technicznym części przedmiotów składających się na całość użytkową, opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości będzie podlegał wyłącznie fundament bądź część budowlana (np. betonowa płyta parkingowa);

- stacje ładowania pojazdów elektrycznych nie będą stanowiły również urządzeń budowlanych, gdyż po pierwsze nie zostały wskazane wprost w art. 3 pkt 9 ustawy Prawo budowlane oraz nie spełniają one funkcji służebnej w stosunku do obiektu budowlanego zgodnie z jego przeznaczeniem. W przypadku stacji ładowania to fundament będzie zapewniał aby urządzenie techniczne mogło być używane zgodnie z przeznaczeniem.

Dodatkowo stanowisko Wnioskodawcy znajduje potwierdzenie w licznych wydanych na rzecz Spółki indywidualnych interpretacjach oraz zaprezentowany pogląd posiada również odzwierciedlenie w orzecznictwie sądów administracyjnych.

W myśl art. 14j§1 Ordynacji podatkowej stosownie do swojej właściwości interpretacje indywidualne wydaje wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa.

Zgodnie z art. 14c§1 Ordynacji podatkowej interpretacja indywidualna zawiera wyczerpujący opis przedstawionego we wniosku stanu faktycznego lub zdarzenia przyszłego oraz ocenę stanowiska wnioskodawcy wraz z uzasadnieniem prawnym tej oceny. Można odstąpić od uzasadnienia prawnego, jeżeli stanowisko wnioskodawcy jest prawidłowe w pełnym zakresie.

Uwzględniając przedstawiony stan faktyczny i prawny, dotyczący kwestii określenia obowiązku opłacania podatku od nieruchomości od stacji ładowania pojazdów elektrycznych, **tutejszy organ podatkowy wyjaśnia co następuje:**

Stosowanie do treści art. 217 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. (Dz.U. z 1997 r., nr 78, poz. 483 z późn. zm.) określanie m.in. podmiotów i przedmiotów opodatkowania następuje w drodze ustawy. W odniesieniu do podatku od nieruchomości regulują przepisy m.in. ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j. Dz. U. z 2016 r., poz. 716 z późn. zm.). Podstawowe znaczenie ma ustalenie, czy dany obiekt stanowi obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego, ponieważ tylko taki obiekt może stanowić budynek lub budowlę podlegającą opodatkowaniu.

Zgodnie z art. 2 pkt 27 ustawy z 11 stycznia 2018 r. o elektryczności i paliwach alternatywnych (t.j. Dz.U. z 2023, poz. 875) przez stacje ładowania rozumie się:

- a) urządzenie budowlane obejmujące co najmniej jeden punkt ładowania o normalnej mocy lub punkt ładowania o dużej mocy, związane z obiektem budowlanym, lub
- b) wolnostojący obiekt budowlany z zainstalowanym co najmniej jednym punktem ładowania o normalnej mocy lub punktem ładowania o dużej mocy
  - wyposażone w oprogramowanie wykorzystywane do świadczenia usługi ładowania, wraz ze stanowiskami postojowymi, których liczba odpowiada liczbie punktów ładowania umożliwiających jednoczesne świadczenie tej usługi, oraz, w przypadku gdy stacja ładowania jest podłączona do sieci dystrybucyjnej w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 r. - Prawo energetyczne, instalacją prowadzącą od punktu ładowania do przyłącza elektroenergetycznego.

Ustawodawca w powyższej definicji wykorzystuje pojęcia „urządzenia budowlane” oraz „wolnostojący obiekt budowlany”.

Zatem zgodnie z art. 3 pkt 9 ustawy Prawo Budowlane za urządzenia budowlane uznaje się urządzenia techniczne związane z obiektem budowlanym, zapewniające możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem, jak przyłącza i urządzenia instalacyjne, w tym służące oczyszczaniu lub gromadzeniu ścieków, a także przejazdy, ogrodzenia, place postojowe i place pod śmietniki.

Nieco bardziej skomplikowana jest kwestia „wolnostojącego obiektu budowlanego”, albowiem przepisy ustawy Prawo budowlane nie definiują pojęcia „wolnostojący”. Ogólnie w doktrynie prawa podatkowego wskazuje się, że wolnostojące urządzenie techniczne to takie urządzenie, które nie jest połączone przestrzennie z żadnym obiektem budowlanym, a więc zarówno z budynkiem jak i budowlą (np. fundamentem). Jednakże na gruncie ustawy o elektryczności i paliwach alternatywnych przez „wolnostojący obiekt budowlany” należy rozumieć po prostu stację ładowania zlokalizowaną poza budynkiem, również w sytuacji gdy jest posadowiona na fundamencie.

Mając na uwadze regulację art. 2 ust. 1 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają m.in. budowle lub ich części związane z prowadzeniem działalności gospodarczej. Zatem należy ustalić czy przedmiotowa stacja ładowania pojazdów elektrycznych stanowi opodatkowaną budowlę, która zgodnie z definicją w art. 1a ust. 1 pkt 2 u.p.o.l. stanowi obiekt budowlany w rozumieniu przepisów prawa budowlanego niebędący budynkiem lub obiektem małej architektury, a także urządzenie budowlane w rozumieniu przepisów prawa budowlanego związane z obiektem budowlanym, które zapewnia możliwość użytkowania obiektu zgodnie z jego przeznaczeniem.

W definicji stacji ładowania, którą zawarł Wnioskodawca w przedmiotowym wniosku określono, że będzie ona składać się przede wszystkim z urządzenia technicznego, przewodów do ładowania pojazdów i ewentualnego fundamentu prefabrykowanego. Biorąc pod uwagę prawo podatkowe i budowlane urządzenia techniczne stacji nie stanowią budowli podlegających opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości, gdyż mając na uwadze orzecznictwo Trybunału Konstytucyjnego nie są literalnie wskazane w definicji urządzenia budowlanego z art. 3 pkt 9 ustawy Prawo budowlane. Przy czym należy podkreślić, iż budowle mogą stanowić fundamenty stacji, co również zaznaczył Wnioskodawca we wniosku.

Reasumując powyższe wskazać należy, iż w przypadku stacji ładowania pojazdów elektrycznych nie będą podlegały urządzenia techniczne wchodzące w jej skład z wyłączeniem ewentualnego fundamentu bądź podobnej powierzchni opisanej w zdarzeniu przyszłym.

W związku z powyższym stanowisko Wnioskodawcy przedstawione we wniosku z dnia 18 stycznia 2024 r. o wydanie interpretacji indywidualnej w sprawie opodatkowania podatkiem od nieruchomości stacji ładowania pojazdów elektrycznych jest prawidłowe.

Informuję, że niniejsza interpretacja udzielana jest w oparciu o przepisy prawa podatkowego obowiązujące na dzień złożenia zapytania organowi podatkowemu i dotyczy zdarzenia przyszłego przedstawionego we wniosku Strony.

Pouczenie

Stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi na niniejszą interpretację przepisów prawa podatkowego z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ustawy z 30.08.2002 r. – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, Dz.U. z 2019 r. poz. 2325 ze zm. – dalej p.p.s.a.) w terminie 30 dni od dnia doręczenia skarżącemu niniejszej interpretacji – tj. aktu, o którym mowa w art. 3 § 2 pkt 4a (art. 53 § 1 p.p.s.a.).

Zgodnie z art. 57a p.p.s.a., skarga na pisemną interpretację przepisów prawa podatkowego wydaną w indywidualnej sprawie, opinię zabezpieczającą i odmowę wydania opinii zabezpieczającej może być oparta wyłącznie na zarzucie naruszenia przepisów postępowania, dopuszczeniu się błędu wykładni lub niewłaściwej oceny co do zastosowania przepisu prawa materialnego. Sąd administracyjny jest związany zarzutami skargi oraz powołaną podstawą prawną.

Zgodnie z art. 14na §1 Ordynacji podatkowej przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli stan faktyczny lub zdarzenie przyszłe będące przedmiotem interpretacji indywidualnej stanowi element czynności będących przedmiotem decyzji wydanej:

- 1) z zastosowaniem art. 119a;
- 2) w związku z wystąpieniem nadużycia prawa, o którym mowa w art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 11 marca 2004 r. o podatku od towarów i usług;
- 3) z zastosowaniem środków ograniczających umowne korzyści.

Ponadto przepisów art. 14k-14n nie stosuje się, jeżeli korzyść podatkowa, stwierdzona w decyzjach wymienionych w § 1, jest skutkiem zastosowania się do utrwalonej praktyki interpretacyjnej, interpretacji ogólnej lub objaśnień podatkowych.

Z up. WÓJTA
Krzysztof Andrzej Gwaj
ZASTĘPCA WÓJTY

